

วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง การใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซม
เสื้อผ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย

นางสาวจงกล คำจันทวงษ์

โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตยอุปถัมภ์)

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า ด้วยชุดฝึกการซ่อมแซมเสื้อผ้า สาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตย์อุปถัมภ์) จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้คือชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า จำนวน 6 ชุด

ผลที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนรู้จากชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า สาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี พัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า สูงขึ้นร้อยละ 80

ดังนั้นครูผู้สอนควรนำชุดฝึกพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าที่รายงานจัดทำขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าให้ถูกต้องและสวยงามยิ่งขึ้น

สารบัญ

หน้า	
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	จ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	1
ขอบเขตการวิจัย 1	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	1
เกณฑ์การตัดสิน	2
ระยะในการวิจัย	2
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย 2	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	5
ปฏิทินปฏิบัติงาน	5
การเก็บรวบรวมข้อมูล	6
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	8
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย 9	
อภิปรายผล	9
ข้อเสนอแนะ	9

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดูแลรักษาเสื้อผ้ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต และต้องทำอย่างมีขั้นตอน มีการปรับปรุงและพัฒนาทักษะในการทำงาน มีการแสวงหาความรู้ มีนิสัยรักการทำงาน มีจิตสำนึกที่ดีในการใช้พลังงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า

จากการสอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การซ่อมแซมเสื้อผ้า ผลปรากฏว่า มีนักเรียนให้ความสนใจในการเรียนน้อย และไม่ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย สาเหตุเนื่องมาจาก นักเรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า โดยใช้ชุดฝึกเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตการวิจัย

-ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตย์อุปถัมภ์) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 24 คน

-กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตย์อุปถัมภ์) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

-แบบประเมินผลงาน

-แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การตัดสิน (ผ่านระดับคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป)

นักเรียนปฏิบัติการซ่อมแซมเสื้อผ้าโดยการเนา การด้น การสอย การปะ การชุน ได้ถูกต้อง และสวยงาม

ระยะในการวิจัย

ได้ทำการวิจัยในระหว่างวันที่ 2-1 4 สิงหาคม 2556 โดยใช้เวลาดังเลิกเรียน(15.30-16.30)
ของทุกวันเป็นเวลา 8 วัน รวมเวลา 8 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรต้น

-ชุดฝึกการซ่อมแซมเสื้อผ้า

ตัวแปรตาม

-ความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากที่ได้รับการฝึกการซ่อมแซมเสื้อผ้าด้วยชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าจนเกิดทักษะในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถเรียนรู้จากชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้า เพื่อให้เกิดทักษะเพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบ ประหยัด และมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดฝึก หมายถึง ชุดฝึกการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างในการปฏิบัติไปตามขั้นตอนที่ครูมุ่งหวังจะให้เกิดพฤติกรรม และประสบการณ์ในการทำงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

พัฒนาความสามารถ หมายถึง ชุดฝึกที่นักเรียนได้ปฏิบัติตามแล้วเกิดทักษะและมีความชำนาญเพิ่มมากขึ้น

การซ่อมแซมเสื้อผ้า หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขเสื้อผ้าที่ชำรุดเสียหาย ให้กลับมามีสภาพที่ดีดังเดิม
ด้วยการเนา การด้น การสอย การปะ การชุน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเนา คือ การเย็บผ้าด้วยมือ ใช้เข็มและด้ายเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันเย็บไปข้างหน้าห่างๆ เป็นการเย็บที่ไม่แข็งแรง

การดัน คือ การเย็บผ้าด้วยมือ ใช้เข็มและด้ายเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันเย็บไปข้างหน้าแบบถี่ๆ การเย็บแบบนี้มีความคงทนแข็งแรง

การสอย คือ การเย็บผ้าด้วยมือ ใช้เข็มและด้ายเย็บชายเสื้อหรือชายกระโปรง เป็นการเย็บที่มีความละเอียด

การปะ คือ การเย็บผ้าด้วยมือ ใช้เข็มและด้าย เป็นการใช้ผ้าอีกหนึ่งชิ้นเย็บปะตรงผ้าที่ขาด มีลักษณะเป็นรูปที่มีขนาดกว้าง

การชุน คือ การเย็บผ้าด้วยมือ ใช้เข็มและด้ายปักชุนผ้าที่มีการฉีกขาดที่มีลักษณะที่เป็นรูปไม่กว้าง

บทที่ 3
วิธีดำเนินการ

สร้างชุดฝึกการซ่อมแซมเสื้อผ้า ด้วยการเนา การด้น การสอย การปะ การชุน เพื่อเป็น
ตัวอย่างให้นักเรียนได้ดู และนักเรียนปฏิบัติตามอย่างเป็นขั้นตอน

ปฏิทินปฏิบัติงาน

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	เวลา (ชั่วโมง)
2 สิงหาคม 2556	การเนา	1 ชั่วโมง
5 สิงหาคม 2556	การด้น	1 ชั่วโมง
6 สิงหาคม 2556	การด้น	1 ชั่วโมง
7 สิงหาคม 2556	การสอย	1 ชั่วโมง
8 สิงหาคม 2556	การสอย	1 ชั่วโมง
9 สิงหาคม 2556	การปะ	1 ชั่วโมง
13 สิงหาคม 2556	การชุน	1 ชั่วโมง
14 สิงหาคม 2556	การชุน	1 ชั่วโมง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาจัดทำดัง
แสดงในตาราง

1.คะแนนจากการตรวจชิ้นงานก่อนและหลังจากการฝึก

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบชิ้นงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังจากการฝึก
จำนวน 6 คน (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ก่อนฝึก	หลังฝึก	ความก้าวหน้า
1	เด็กชายเกียรติศักดิ์ สุวรรณประชา	12	43	31
2	เด็กชายสมัย นครราช	16	44	28
3	เด็กชายสาคร พิมพ์เสน	15	45	30
4	เด็กชายรัฐธรรมนูญ สุวรรณหาญ	16	45	29
5	เด็กหญิงวรรณาท ทองดี	15	46	31
6	เด็กหญิงสาวิตรี เหมือนสิงห์	17	46	29
คะแนนรวม		91	269	+178
คะแนนเฉลี่ย		30.33	89.67	+59.00

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกของนักเรียนเท่ากับ 30.33 คะแนน เฉลี่ยหลังฝึกเท่ากับ
89.67 คะแนน ดังนั้นมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย = $89.67 - 30.33 = 59$

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย

จากการตรวจชิ้นงานของนักเรียนเมื่อใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว พบว่าชิ้นงานของนักเรียนมีความละเอียดสวยงามและถูกต้อง

อภิปรายผล

ชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการซ่อมแซมเสื้อผ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถช่วยพัฒนาทักษะ การเนา การด้น การสอย การปะ การชุน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดียิ่งขึ้น ชิ้นงานมีความละเอียด สวยงาม และถูกต้อง นักเรียนสามารถนำไปใช้ซ่อมแซมเสื้อผ้าของนักเรียน และเสื้อผ้าของสมาชิกในครอบครัวได้ เพื่อช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่ายในครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 1.1 นักเรียนต้องนำกลับไปซ่อมแซมเสื้อผ้าของนักเรียนที่ชำรุด
 - 1.2 นักเรียนรู้จักการประหยัดคอตอม ใช้จ่ายในส่วนที่จำเป็น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อทำวิจัย
 - 2.1 ควรพัฒนาชุดฝึกในการซ่อมแซมเสื้อผ้าให้มีหลากหลายมากยิ่งขึ้น
 - 2.2 ควรทำในระดับชั้นอื่นๆด้วย